

~~JAWNE~~
~~POUFNE~~

208

T-39

MIĘDZYPARTYJNY ZWIĄZEK POLITYCZNY W P
PF 680
10 06 87
00-000 Warszawa

TELEPISMO-"BRYZA"
Egz.Nr

Podstawa
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 25 ust.3 pkt 1
(Dz. U. RP Nr 11 poz. 95)
2008-01-03
.....
podpis

INFORMACJA Nr 10/W

10.06.1987 r.

TRZECI DZIEŃ WIZYTY - TARNÓW/KRAKÓW

1. W trzecim dniu wizyty, w Tarnowie, papież odprawił mszę pontyfikalną, w trakcie której wygłosił homilię. Następnie, zgodnie z programem, uczestniczył w nieszporach eucharystycznych, przemawiając do duchowieństwa i zakonników. Tego samego dnia papież przybył do Krakowa, gdzie wygłosił przemówienie do zgromadzonych na Krakowskich Błoniach oraz homilię podczas mszy w katedrze wawelskiej.
2. Głównym punktem programu pobytu papieża w Tarnowie była uroczysta msza pontyfikalna poświęcona beatyfikacji Karoliny Kózkówny. /załącznik/.

W wygłoszonej homilii Jan Paweł II przedstawił K.Kózkównę, jako wzór cnót wieśniaczych oraz "wielkiej godności kobiety /.../ godności ludzkiej osoby". Nowa błogosławiona ma być dla wiernych, głównie młodzieży wiejskiej wzorem osobowym, przykładem religijnego wychowania w środowisku wiejskim.

Podstawową część wystąpienia papieża stanowiło ustosunkowanie się do problemów życia wsi i pracy na roli. Zwracając się do delegacji chłopów z całego kraju Jan Paweł II nawiązywał do ewangelicznego znaczenia ich pracy, ilustrującej metaforycznie działalność Kościoła. Szczególnie mocno, często tendencyjnie, akcentował kwestie społeczne, gospodarcze wsi polskiej, których poruszenie spotkało się z żywą reakcją zgromadzonych. Papież stwierdził m.in., że "leży nam na sercu by nie brakowało chleba w naszej Ojczyźnie", że "brak chleba, tam gdzie zachodzi, jest skandalem". Głosząc, że nie jest

znawcą rolnictwa i że "nie przynosi w tej dziedzinie żadnych rozwiązań", tendencyjnie podjął kilka problemów wsi i rolnictwa. Nie prawdziwe jest stwierdzenie papieża, że "wieś współczesna przeżywa wieloraki kryzys gospodarczy i moralny". Rolnictwo a więc i wieś jest dzisiaj najlepiej prosperującym segmentem gospodarki narodowej. Świadczą o tym osiągnięte wyniki produkcyjne, dobre zaopatrzenie rynku oraz wzrost możliwości eksportowych /w 1986 r. za 1 mld dolarów/. Nie można też zgodzić się z papieską tezą o "niedowartościowaniu rolnictwa", "braku zaufania," , a nawet "dyskryminacji". Zgodnie z prawdą - wieś, rolnictwo i gospodarka żywnościowa mają priorytet rozwojowy, zwiększa się strumień środków zaopatrzeniowych dla wsi, powiększa się infrastruktura kulturalno-oświatowa wsi. Dziwić może, że papież Polak nie dostrzega tych przemian, wiedząc jednocześnie jak wielkie zapóźnienia na wsi odziedziczyła Polska Ludowa.

Papież odnosząc się do sytuacji wsi nawiązał do chłopocentrycznej koncepcji, organizacji społeczeństwa i państwa, lansowanej w okresie międzywojennym przez W. Witosa /nie uwzględniając oczywiście dzisiejszych warunków społeczno-gospodarczych i ludnościowych na wsi/. Ta anachroniczna obecnie "koncepcja" powinna - według papieża - stać się wytyczną działania nie tylko chłopów, ale wszystkich czynników odpowiedzialnych za organizację życia społeczno-gospodarczego wsi. Kościół nie po raz pierwszy zawłaszcza autorytet wybitnego, świeckiego działacza ludowego i polityka. Uczynił to również papież, nie zważając, iż Witos za swą działalność i poglądy był ostro zwalczany przez hierarchię kościelną, a zwłaszcza biskupa tarnowskiego Leona Wałęgę. Witos skarżył się w swych wspomnieniach na "szalejącą klerykalną demagogię i gniew" - ze strony Kościoła.

Nie można też uznać za odpowiadającą rzeczywistości kolejną tezę papieża, że porozumienia Rzeszowsko-Ustrzyckie /18 i 20 lutego 1981 r./ w sprawie rolnictwa są przemilczane i nie w pełni realizowane. Faktem jest, że główne postulaty tych porozumień: zapis konstytucyjny o trwałości indywidualnych rodzinnych gospodarstw rolnych, prawo dziedziczenia ziemi, zaopatrzenie w środki produkcji, zwiększenie uprawnień samorządów wiejskich - są realizowane. Można się zgodzić, że nie wszystko nas satysfakcjonuje

ale nie wynika to z niechęci władzy, potrzebny jest niezbędny czas, a zwłaszcza środki materialne.

Jan Paweł II nawiązując do C.K.Norwida zwrócił też uwagę na działalność "twórców ludowych", na więź między kulturą duchową a religią, oraz działalność duszpasterstwa rolników. Wezwał do umacniania wiary i trwania przy jej dziedzictwie.

W wystąpieniu papieża znajdujemy także wiele momentów pozytywnych społecznie, choćby inspirowanie i wezwanie do twórczej i rzetelnej pracy, problem moralności życia społecznego, dążenie do umacniania statusu rolnika. Są to sprawy znaczące i ważne dla Polski. Znajdujemy tu jednak i elementy kontrowersyjne, np. anachronicznie brzmiąca agrarystyczna wizja społeczeństwa. Po mszy, papież mianował bp. J. Ablewicza - arcybiskupem.

3. Przemówienie papieża do duchowieństwa i zakonów podczas nie-szporów w Tarnowie poświęcone było rozważaniom religijnym - kultowi Eucharystii i powinnościom kapłanów. Papież wyeksponował głównie następujące myśli:
 - kapłaństwo jest "służbą, wymagającą nieustannej, wyniszczającej pracy", ludzie oczekują takiego świadectwa tej służby;
 - zachować wzorzec osobowy polskiego kapłana: od pracy na ziemi ojczyściej; wśród zesłańców syberyjskich w czasie rozbiorów; w więzieniach i obozach koncentracyjnych w czasie okupacji; do J. Popiełuszki;
 - sytuacja materialna księży i ich "wolność od wielu codziennych udręk" z którymi borykają się świeccy, nie może powodować rozdźwięku w Kościele, który współcześnie kieruje swe preferencje na rzecz ubogich. Pomoc charytatywna Kościoła ma w Polsce aspekt moralno-polityczny.
4. Papieskie wystąpienie na Błoniach w Krakowie zawierało kwestie odnowy moralnej narodu oraz ewangelizacyjnej misji Kościoła w społeczeństwie polskim i jego strukturach. Uznał, że naród będący wieloraką wspólnotą kultury, wiary i Kościoła ma prawo do obecności religii w życiu społeczno-politycznym. Jan Paweł II odwołał się do istoty watykańskiej "Instrukcji o chrześcijańskiej wolności i wyzwoleniu", podkreślającej m.in. powszechną zasadę przenikania do życia publicznego wartości religijnych. Istotnym elementem wystąpienia jest głos papieża przeciw depre-

Karolina Kózka urodziła się 2 sierpnia 1898 roku we wsi Wał-Ruda, w pobliżu Tarnowa. Była czwartym w liczącej jedenaścioro dzieci rodzinie chłopskiej. Jak podają źródła kościelne wyrastała w atmosferze pobożności i szacunku dla pracy. Według tych samych źródeł K.Kózka w siedemnym roku życia, dnia 18 listopada 1914 r. w czasie działań wojennych poniosła śmierć, stawiając opór żołnierzowi armii carskiej.

Z inspiracji czynników kościelnych zaczęto tworzyć kult wokół osoby Kozkówny, gromadzono się na miejscu jej śmierci i przy jej grobie.

W 1965 roku biskup Jerzy Ablewicz, ordynariusz diecezji tarnowskiej, rozpoczął proces informacyjny w sprawie jej beatyfikacji a w czerwcu 1986 roku w obecności Jana Pawła II został ogłoszony dekret uznający K.Kózkę błogosławioną.

sjom, frustracjom duchowym czy społecznym oraz walka z egoizmem, nienawiścią i uprzedzeniem wobec ludzi o innych przekonaniach.

5. Homilia wygłoszona przez papieża w katedrze wawelskiej posiadała cztery wyraźnie oddzielające się warstwy problemowe: liturgiczną związaną z rolą krzyża w życiu Kościoła i wiernych; polityczną, obejmującą rolę królowej Jadwigi - jako patronki chrześcijaństwa Polski, Litwy i Rusi; historyczną, podkreślającą rolę i znaczenie Krakowa i katedry wawelskiej w ciągłości chrześcijaństwa i kultury polskiej; moralną, akcentującą nierozdzielność człowieczeństwa i katolicyzmu - "kto nie miłuje Boga, trwa w śmierci".

Uwaga: Informacje upowszechnić do szczebla pułku /równorzednego/.

ZARZĄD PROPAGANDY I AGITACJI
GŁÓWNEGO ZARZĄDU POLITYCZNEGO WP

nr. 4 55 2000 8706 m

pozycje:

- Sokr - T-47 g 2155
- Petr - T-46 g 2155
- Hoh - T-77 g 2155
- HL - T-46 g 2155
- mn - T-73 g 2155
- Napr - T-94 g. 2155
- ASy - T-36 g. 0850 dn 87derm
- WBM - T-44 g. 2155 (2 ucty)
- CSOP
- JW 2208 - 77 g 2230 (Kadec, seckla)

1. Szef GZP WP - PF 9310
2. KP MON - PF 9314
3. KPGZP - PF 9316
4. Tzca - PF 9318
5. pil. Badyna PF 5023
6. kpt. Dolecki - PF 5025.

Możesz zgodzić 207/812
3 Kopie + Atom
Amiszerano dn 8206 m

Wydrukowano w egz. pojed. - a/a

Wyk. mjr J. Zalewski /336-50/
Druk. JP, dnia 10.06.1987 r.
Nr masz. Pf-79/Szkol. Lektorski

Dodatkowo powstało w 36 egz.
Dnia 10.06.1987
Nr 24.558/87
Z Nr 24.79/87

Rozustawo 29. rozdziału
Stępa dn. 10.06.87.
Nr rej. 220.